Nederlandsche Mycologische Vereeniging

Mededeelingen

6 (May 1914)

Digitized by the Internet Archive
in 2007 with funding from
Microsoft Corporation

http://www.archive.org/details/mededeelingen06nedeuoft

Biol.
N

MEDEDEELINGEN

:: VAN DE ::

NED. MYCOLOGISCHE

:: VEREENIGING ::

VI.

MEI 1914.

UNIVERSITY OF TORONTO LIBRARY

333602 B
28. 11. 36.

MEDEDEELINGEN VAN DE NED. MYCOLOGISCHE VEREENIGING.

No. VI. **MEI 1914.**

JAARVERSLAG 1912—1913.

DE Algemeene jaarvergadering werd op den avond van den 21sten September 1912 te Arnhem in het Logegebouw gehouden. De heeren H. A. A. van der Lek en L. H. van Berk vertoonden eenige lichtbeelden, waarbij zij het een en ander mededeelden. Van den heer L. H. van Berk waren er eenige kleurenfoto's bij.

De paddenstoelententoonstelling met de vergadering verbonden, was dien morgen geopend. Zij is bijzonder geslaagd. Lentinus cochleatus, vroeger slechts eenmaal en nu op verscheidene plaatsen in ons land gevonden, was er tentoongesteld. In mededeelingen IV vindt men een uitvoerig verslag der tentoonstelling van de hand van den heer H. A. A. van der Lek.

In het Bestuur zijn eenige veranderingen gekomen. In de plaats van Prof. E. Verschaffelt, aftredend lid, die niet voor eene herbenoeming in aanmerking wenschte te komen, is Mej. C. Cool tot penningmeesteres gekozen, en Mej. Ch. J. Farret werd Secretaresse in plaats van Mej. Dr. J. Westerdijk, die wegens drukke bezigheden moest bedanken.

Volgens besluit op de Algemeene Vergadering werd de keuze van een conservator overgelaten aan het Bestuur en de consuls. Dezen kozen den heer H. A. A. van der Lek, die reeds geruimen tijd met groote toewijding aan de collectie gewerkt had. Voor de bezoldiging van den conservator werd *f* 50 uit de kas genomen; eenige leden brachten er vrijwillig *f* 155.— voor bijeen. De circulaires, voor dat doel aan alle leden gezonden, brachten slechts *f* 81.— op.

Door het Bestuur werd aan den Directeur van het Rijksherbarium een schrijven gericht, waarin de Vereeniging de in haar bezit zijnde collectie aan die inrichting afstaat op voorwaarde, dat er zorg gedragen worde voor eene goede conserveering. Verder deelt het Bestuur mede, dat het in den persoon van den heer H. A. A. van der Lek den aangewezen man meent gevonden te hebben voor de behartiging der belangen van de collectie.

De Vereeniging stelt voor, voorloopig voor drie jaren hem of een ander geschikt persoon aan te stellen op een salaris waartoe de Vereeniging *f* 200.— bijdraagt. De rest, ± *f* 800.—, zoude dan door het Rijk moeten worden betaald.

Dit verzoek van het Bestuur is door den Directeur aan Heeren Curatoren overgebracht en ten warmste aanbevolen. Het antwoord luidde echter slechts, dat Heeren Curatoren geen aanleiding vonden op het verzoek in te gaan en aan de Regeering voorstellen te doen.

In het voorjaar verschenen vrij spoedig na elkaar mededeelingen IV en V, welke aan de leden werden toegezonden.

In mededeelingen V deelt Mej. C. Cool ons veel nieuws en wetenswaardigs mede over de kiembaarheid van sporen en over haar reinkulturen, gekweekt uit sporen o. a. van Collybia velutipes en uit weefsel o. a. van Pholiota squarrosa. Deze mededeelingen zijn à 25 cent in den handel gebracht en op de tentoonstelling »De Vrouw« geëxposeerd.

De *f* 50.— op de Algemeene Vergadering uitgetrokken voor boekwerken over Mycologie, zijn op een spaarbankboekje gezet, totdat eene grootere som beschikbaar zal wezen voor de aanschaffing van een goed werk.

In de Bestuursvergadering, die den 14den Juni aan de consulvergadering vooraf ging, kwam een schrijven in van Dr. J. W. Goedhart, dat hij meende zijn mandaat als bestuurslid in het belang der Vereeniging te moeten neerleggen. Wij betreuren zijn uittreden. In de consulvergadering werden de voorbereidingsmaatregelen voor de tentoonstelling, die in Scheveningen gehouden zoude worden, besproken. Tevens werd er besloten tot het aanschaffen van insignes, daar, door de regelingscommissie te dragen. Den dag daarop werd er eene excursie in de omstreken van Zeist gehouden, die, den tijd van het jaar in aanmerking genomen, vrij veel opleverde.

De heer H. A. A. van der Lek heeft wegens zijn benoeming tot leeraar aan het Gymnasium te Hilversum, moeten bedanken als conservator. Wij danken hem voor hetgeen hij door zijne warme toewijding en met zijne eminente kennis op Mycologisch gebied voor onze Vereeniging gedaan heeft.

Het Bestuur vergaderde vier maal.

Van de wandelcollectie is door vier leden gebruik gemaakt; ook werd zij op de tentoonstelling van de Afdeeling der Natuurhistorische Vereeniging te Apeldoorn in Augustus tentoongesteld.

Het aantal leden bleef stationair.

In het afgeloopen jaar zijn weder eenige interessante vondsten gedaan o. a.:

Hydnum erinaceum, door den heer L. H. van Berk; Tremellodon gelatinosum, door Dr. A. C. Oudemans; Fomes robustus, meest op eiken voorkomend, is nu vrij veelvuldig op de duindoorn aangetroffen door den heer H. A. A. van der Lek, terwijl de heeren Meulenhoff en Meulemeester in de omstreken van Zwolle vele nieuwe indigenen vonden.

Uit een en ander blijkt, dat op Mycologisch gebied door onze Vereeniging dit jaar weder belangrijk werk is verricht.

November 1914. CH. J. FARRET.

EEN MYCOLOGISCHE EXCURSIE IN DE OMSTREKEN VAN OISTERWIJK.

27—29 September 1913.

DE gunstige resultaten, die wij in September 1912 op de excursie in de omstreken van Hulshorst verkregen hebben, waren voor ons een aansporing om in 1913 op den ingeslagen weg voort te gaan. De slechte weersgesteldheid had in Hulshorst verscheiden deelnemers weerhouden, maar thans hadden vele van de gelegenheid gebruik gemaakt en toen wij — dat zijn de schilder en de schrijver dezes — Vrijdag-avond 26 September 's avonds in Oisterwijk arriveerden, vonden wij in het hotel de Zwaan een vijftal mycologen bijeen, reeds druk bezig, eenige meegebrachte paddestoelen te bestudeeren. Laat ik u even het gezelschap voorstellen. Juffrouw Cool en de heeren Brakman, Dr. Goethart, Ligtenberg en Dr. Tresling. De heer Dr. Meulenhoff zou zich eerst Zaterdagmiddag bij ons voegen. Verder de heer B. Reith uit Maarssen onze teekenaar, die van het gevondene die paddenstoelen zou schilderen, welke of niet algemeen zijn of die tot nu toe slecht afgebeeld waren en die tevens de illustraties voor dit verslag zou leveren.

Reeds op de consulsvergadering, in Juni van dit jaar te Utrecht gehouden, was over een te onderzoeken streek lang en breed gediscussieerd, doch toen de heer Ligtenberg voorstelde naar Oisterwijk met zijn beroemde vennen te gaan, konden alle deelnemers zich hiermee vereenigen. Verschillende leden der mycologische vereeniging deden toezegging van deelname en zoo kon de heer Ligtenberg in September het terrein gaan verkennen en de noodige schikkingen omtrent logies en anderzins maken. En dat eerste was wel noodzakelijk, want door de koude en drooge weersgesteldheid in Augustus was de kans, om veel paddenstoelen te vinden aanmerkelijk gedaald; onze jaarlijksche tentoonstelling had men immers daardoor niet kunnen houden.

De heer Ligtenberg adviseerde intusschen gunstig en zoo ging de excursie door. En mogten er deelnemers geweest zijn, die — gezien de armoede aan paddenstoelen in hun naaste omgeving — twijfelden, of er wat gevonden zou worden, zoo was in ieder geval Oisterwijk en zijn vennen, aan allen onbekend,

een genoegzame prikkel om van de partij te zijn. Toen wij dan Vrijdagavond bijeenzaten en de van elders medegebrachte paddenstoelen gedetermineerd hadden,

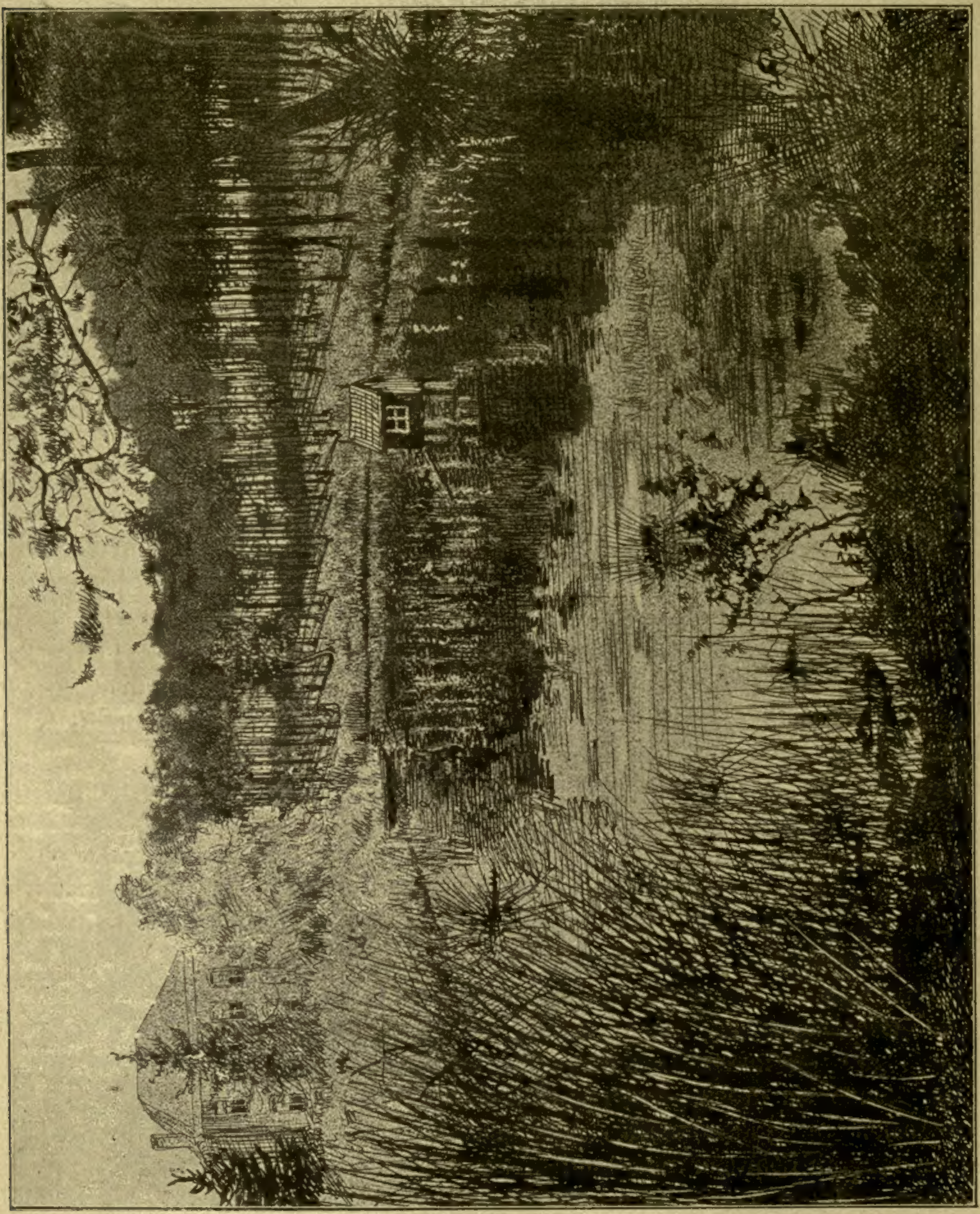

De Hondsberg.

werd er een plan de campagne opgemaakt. Eerst zouden wij de vennen in het Zuid-westen en daarna die in het zuiden gelegen bezoeken, en den dag

sluiten met een bezoek aan de omgeving van de uitspanning Oud-Speijck.

Zaterdagmorgen om 9 uur waren de deelnemers vereenigd op den Hondsberg, een dépendance van het hotel de Zwaan in Oisterwijk en een half uur van dit laatste verwijderd. Deze dépendance, die mooi gelegen is aan het Hondsbergven, is voor excursisten zeer praktisch, omdat men daar kan koffiedrinken; wat dus een fietsrit of loop naar het dorp uitspaart. Wij splitsten ons daar in twee groepen, ieder van drie personen en togen vol moed naar het Galgeven. Prachtig zonnig weer begunstigde deze tocht. De herfst was gekomen,

Ton aan 't Kolkven in Oisterwijk.

en in allerlei kleuren en tinten zagen wij de bladeren van bramen, berken en eiken in de zon schitteren. Op sommige plaatsen stonden veel Amerikaansche eiken, waarvan het loof een kleurenschaal vormde van geel tot donker karmijnrood. Onze tocht voerde ons door dennebosschen en eikenhakhout naar het Rietven, waar wij op eenige lage plekken vrij wat paddenstoelen vonden. Bij het Rietven kwamen de twee groepen bijeen, lieten eenige vondsten over en weer zien, en gingen toen weer uit een naar het Galgeven.

Onze groep trok opnieuw door dennenbosschen en langs akkermaalshout naar de zoogenaamde Piereberg, een kale heuvel, die een mooi uitzicht op het Galgeven gaf, dat zich voordeed als een groot meer, omgeven door pijnbosschen en aan de achterzijde afgesloten door een groot klooster. De dennenbosschen, die wij doorzochten, waren zeer arm aan paddenstoelen. Hier en daar een enkele Tricholoma rutilans, Lactarius rufus, Cantharellus cibarius, eenige soorten van Cortinarius en Boletus bovinus. In de zandwegen en aan de boschranden vonden wij Tricholoma equestre, Amanita rubescens, Boletus variegatus in meerdere exemplaren; ook Boletus scaber kwam in de nabijheid van berken veel voor. Over het geheel genomen was de paddenstoelenflora arm aan soorten en ook was het aantal exemplaren der soorten niet groot. Onze weg had ons op enkele uitzonderingen na geleid door het hoogste en dus ook het droogste deel der bosschen. De andere ploeg had ongeveer gelijke resultaten.

Na de lunch op den Hondsberg (natuurlijk was er één schotel toebereide Hondsbergsche paddenstoelen bij, waarvoor juffr. Cool gezorgd had) werd de naaste omgeving afgezocht en toen de heer Meulenhoff met den schilder tegen drie uur op het terrein kwamen, werden er wederom twee groepen gevormd en trokken wij naar de in 't zuiden gelegen Diakonie- en Tonvennen. Ook hier was de flora betrekkelijk arm, doch de liefhebbers van natuurschoon werden ruimschoots beloond. Prachtig scheen de bloedroode zon over het water, dat door breede rietkragen van de oevers gescheiden was. De mastbosschen om de vennen werden rood gekleurd door de stralen der ondergaande zon en een windje, zacht suizend over het riet, rimpelde het heldere water, waarboven de gele bloempjes van Utricularia neglecta heen en weder wiegelden. En overal zag men ook hier de kleurschakeeringen van de door de zon getinte bladeren, terwijl van tijd tot tijd een specht ons uitlachte, dat wij maar steeds de grond afzochten en blijkbaar zoo weinig oog hadden voor de gouden kleuren van den fraaien herfstdag.

Bij de uitspanning Oud-Speijck werd de flora iets rijker. Wij gingen langs een vijver, die zwart afstak tegen de roode lucht en door het omringende hooge dennen- en loofhout zeer mooi gelegen was en kwamen op lager terrein, waar eenige nieuwe soorten gevonden werden en vooral Russula's en Amanita's stonden. In de drooge slooten dicht begroeid met varens, waarvan vooral veel Blechnum Spicant opviel, troffen wij overal Inocybe-soorten, benevens Clavaria cristata. In het bosch zagen wij Boletus variegatus en Lactarius glycosimus en rufus in groote menigte.

Zoo langzamerhand verstreek de tijd en werd ons centrale punt de Hondsberg opgezocht, waar een groot getal motorfietsen gearriveerd waren, die de lucht deden daveren van hun getoeter en motorgedruisch en onze reukzenuwen op benzine cum annexis vergastten. De tweede ploeg kwam spoedig opdagen en daarna werd gedeeltelijk per fiets, gedeeltelijk te voet de terugtocht naar Oisterwijk aanvaard.

'S Avonds werden de notities vergeleken en de meegebrachte en niet direct herkende paddestoelen gedetermineerd. Hiervoor werd evenals voor de excursie in Hulshorst een groote boeken- en platenschat geraadpleegd, die door de goede zorgen van de heeren Meulenhoff en Ligtenberg aanwezig waren, terwijl schrijver dezes met den microscoop de grootte der sporen en anderzins bepaalde. Zoo werd de avond gepasseerd en een plan gemaakt voor den volgenden dag.

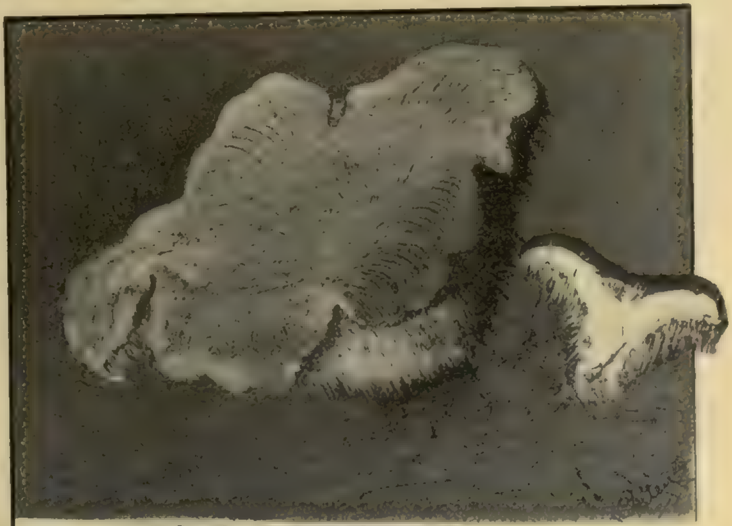
HYDNUM INFUNDIBULUM

Opnieuw begunstigde prachtig weer de excursies van Zondag. Een gedeelte der deelnemers werkte in de buurt van Oud-Speijck en de overige gingen naar eenige nieuwe vennen.

Onze schilder beproefde zijn krachten op Hydnum infundibulum, een mooie soort, die zeldzaam voorkomt en in twee flinke exemplaren gevonden was. Deze Hydnum heeft zeer lange naalden, die door aanraking spoedig afvallen; de zwam is gemakkelijk te determineeren. Een afbeelding gaat hierbij.

Wij kwamen om te lunchen in ons hotel terug en gingen daarna naar het mooiste van alle vennen, het Van Esschen-ven. Dit is zeer groot, wordt door zwaar geboomte omgeven en bevat een groot aantal eilanden, die dicht begroeid zijn, en waarop flinke elzen en eiken staan. Waterplanten vindt men er overal en Utricularia neglecta stond in groote hoeveelheid te bloeien. Toen werd er een kiekje van de deelnemers gemaakt en vervolgens reed een groep fietsers weg om zijn geluk te beproeven in de loofbosschen bij de z.g. Balfoortsche brug. Die tocht was evenwel te lang en de wegen waren te slecht. Midden in 't zand raakte een der fietsen defect, zoodat de gelukkige bezitter per boerenkar naar huis kon rijden, onderweg opgewacht door een der andere deelnemers, die met een gelukkig snapshot het geval vereeuwigde.

De andere ploeg had weer een nieuw terrein afgezocht en 's avonds werd

opnieuw gedetermineerd, gemicroscopiseerd en notities gemaakt. 's Maandags morgens gingen een aantal leden nog een wandeling maken om het van Esschen ven en Choorven, vooral om nu eens recht van de schoone natuur te genieten en kwamen met de overigen wederom op den Hondsberg samen; terwijl onze schilder reeds vroeg bij het Hondsbergven aanwezig was om ons punt van uitgang te schetsen en verder hetzelfde te doen met het Ton-ven en van Esschen-ven. Eenige nieuwe paddestoelen werden overgelegd en toen de optelling gemaakt was, konden wij met trots op de gemaakte excursies terug zien.

Van Esschen-ven.

Ondanks het gering aantal zwammen, zoodat er dus veel moest gezocht worden over een zeer groot terrein, konden wij 131 soorten noteeren, n.l.:

Amanita *mappa, phalloïdes, rubescens, muscaria, citrina en junquillea;* Amanitopsis *vaginata;* Lepiota *granulosa* en *procera;* Tricholoma *rutilans, saponaceum, equestre* en *ustale;* Hygrophorus *niveus;* Mycena *epipterygia, galericulata, polygramma, sanguinolenta* en *atrocyanus;* Collybia *dryophila. maculata* en *butyracea;* Clitocybe *brumalis;* Omphalia *umbellifera;* Pleurotus *acerinus;* Lactarius *rufus, vietus, blennius, glycosmus, decipiens, subdulcis, mitissimus, piperatus, velutinus;* Russula *emetica, alutacea, nigricans, heterophylla, citrina, foetens, adusta, violacea, galochroa, decolorans, cyanoxantha, vesca, ochracea, pectinata, fragilis, Queletii, fellea;* Marasmius *urens, androsaceus, rotula;* Panus *stypticus;* Lenzites *flaccida;* Cantharellus *cibarius* en *umbonatus;* Clitopilus *orcella;* Nolanea *pascua* en *hirtipes;* Pluteus *cervinus;* Galera *mniophila, tenera* en *hypnorum;* Cortinarius *cinnamomeus, elatior, uraceus, mucosus, pholideus, cinereo violaceus,*

albo violaceus, leucopus, hinnuleus, semisanguineus en *Subferrugineus*; Inocybe *sambucina*; Paxillus *involutus, atrotomentosus*; Flammula *astragalina*; Hebeloma *versipellis*; Gomphidius *viscidus* en *roseus*; Stropharia *semiglobata* en *stercoraria*; Hypholoma *fasciculare, hydrophyllum, lacrymabundum, sublateritium*, en *elaeodes*; Psilocybe *uda* en *semilanceolata*; Psathyrella *disseminata*; Panaeolus *fimiputris*; Coprinus *comatus* en *atramentarius*; Boletus *edulis, variegatus, luridus, badius, scaber, versipellis, bovinus luteus* en *flavus*; Fistulina *hepatica*; Daedalea *quercina*; Polyporus *perennis, zonatus, amorphus, adustus, annosus, versicolor, betulinus* en *abietinus*; Hydnum *repandum, infundibulum* en *graveolens*; Irpex *obliquus*; Clavaria *cinerea* en *cristata*; Calocera *viscosa*; Thelephora *terrestris*; Stereum *spadiceum* en *hirsutum*; Lycoperdon *gemmatum* en *pyriforme*; Scleroderma *vulgare*; Phallus *impudicus*; Leotia *lubrica*; Rhizopogon *luteolus*.

Als nieuwe soort voor Nederland is door ons gedetermineerd Hydnum infundibulum. Amanita junquillea, voor vijf jaar het eerst door den heer Ligtenberg gevonden, schijnt vrij algemeen voor te komen. Betrekkelijk zeldzaam zijn Lactarius decipiens, Pleurotus acerinus, Cantharellus umbonatus en Cortinarius uraceus.

Indien de bodemgesteldheid van dien aard geweest was als verleden jaar in Hulshorst, dan zouden wij door het afwisselende terrein beslist veel meer soorten met veel minder moeite gevonden hebben.

Doch al die moeite werd ruimschoots beloond door het prachtige landschap, dat wij op al onze tochten aantroffen en door het fraaie herfstweer, dat onze wandelingen begunstigd heeft. En is de mycologische excursie van 1913 in zekeren zin niet geslaagd zooals de deelnemers dat wenschten, dan heeft toch de kennismaking van ieder onzer met het terrein — wat natuurschoon betreft — alle verwachtingen overtroffen. Een tocht naar de vennen van Oosterwijk kan aan een ieder, die wat voor de natuur voelt, dringend aanbevolen worden en wij kunnen de Vereeniging tot behoud van natuurmonumenten niet genoeg danken, dat zij deze prachtige streek voor de schennende hand van sloopers heeft behoed en voor vrienden der natuur heeft behouden.

Zwolle. MEULEMEESTER.

EEN NIEUW BOEK OVER PADDESTOELEN.

HET zoo lang gewenschte boek, Mej. Cool en Van der Lek's inleiding tot de studie der lastige Paddestoelen, is er. Proficiat! Wij hebben thans iets, dat wij onze natuurvrienden, als het weer Juni is, in de hand kunnen duwen en zeggen: »ga daarmee de bosschen in!« Wij bezitten thans een boek, dat onze naburen ons mogen benijden. Wij sukkelen als de Chineezen van Europa in Amur achteraan, doch fier mogen wij zeggen »Neerlandia docet«.

Deze week was ik naar mijn Oldenzaalschen natuurvriend gefietst, wien ik dezen herfst iets van paddestoelen had verteld. Hij kende nu al enkele zwammen en had er ook aan z'n jongens van gedoceerd! Zoo o. a. dat er ook stekelzwammen waren die er zus en zoo uitzagen, doch daar er dit najaar weinig zwammen waren, had meester ze zelf nog niet gezien.

Mijn eerste vraag die ik vriend H. deed was: »Heb je het paddenstoelenboek al?« Nou òf! Ik heb het al heelemaal doorgestudeerd en Fluweelpootje gedetermineerd! Ook heeft een mijner leerlingen mij verrast met een stekelzwam«. Een van zijn leerlingen was triomfantelijk de klas komen binnenstappen en had gezegd: »Meester, hier is een stekelzwam«. »Mooi zoo, en wat was het? Hydnum repandum«. Als 't een beetje weer is kom ik Woensdag-middag bij je om er op uit te gaan. Mijn broer heeft dan vacantie en komt ook mee. »Prachtig hoor, wij zullen nog wel wat vinden«. Dat was 23 Dec. 't Weer viel echter niet mee. Vriend H. met zijn broer, die student is, is echter niet gekomen. Daarom moet ik mijn oordeel, of de determineertabellen goed zullen voldoen, opschorten tot 1914. Dit kan ik er al vast van zeggen, dat ze me niet te moeilijk toeschijnen, wat ook bleek uit de paar die ik er goed mee gedetermineerd heb.

Een flink algemeen gedeelte, waarin niets wat wetenswaardig was vergeten is, meerdere tabellen voor het bepalen der meest voorkomende soorten, veel Hollandsche namen, veel afbeeldingen, en wat al niet meer, maakt dat het werk *àf* is. Toen ik een jaar of vier geleden ook in *De Levende Natuur*, verschillende wenschen uitte, omtrent een nieuwe flora voor Paddestoelen, dacht ik niet, dat ze zoo spoedig in vervulling zouden gaan. Ja, wij leven snel tegenwoordig!

Over de *naam*kwestie zal nog wel iets in 't midden gebracht worden en ik vind het jammer, dat niet eerst de uitgedachte namen aan een Commissie ter adviseering zijn gezonden. Wat één dokter niet weet, weten twee wellicht wel. En nu eenmaal verschillende namen zijn neergeschreven, valt het moeilijk ze later te wijzigen. Zoo lijkt mij de naam slijmkop voor Myxacium niet zoo doelmatig als slijmvoet, wat juist een typische eigenaardigheid der Myx. weergeeft. Slijmkoppig zijn zoo'n massa soorten! (Zie o.a. No. 46 en 47, Hygrophorus). Ook mocht Myx.elatior niet Hooge Gordijnzwam genoemd worden, maar had beter om in den stijl te blijven: Hooge Slijmkop gedoopt zijn geweest.

Waarom Tricholoma, Ridderzwam genoemd??

Maar enfin. Wij hebben een prachtig boek om mee te beginnen. En een flink debiet moge het loon zijn voor den moeitevollen arbeid der noeste auteurs.

Denekamp. J. B. BERNINK.

Tremmellodon gelatinosum.

RÉSUMÉ.

Rapport annuel 1912—1913. — La session générale eut lieu le 21 Sept. 1912 à Arnhem. Au matin de cet jour l'exposition avait été ouverte dans la même ville. Dans le Bulletin IV, M. H. A. A. v. d. Lek a donné un rapport détaillé de cette exposition bien réussie.

La Société a publié les brochures IV et V. Dans la dernière Mlle C. Cool nous raconte beaucoup de choses nouvelles et intéressantes de la germination des spores et de ses cultures-pures de champignons, faites par elle à l'Institut Phytopatologique Willie Commelin Scholten à Amsterdam.

Le conservateur M. H. A. A. v. d. Lek qui prenait le plus de soin pour la collection de la Société, a hélas quitté Leyden et n'est pas encore remplacé.

A l'occasion de la session du comité technique en Juin 1913 à Utrecht, il fut fait une excursion le lendemain dans les environs de Zeist.

Le nombre des membres de la Société resta stationnaire.

Comte-rendu de l'excursion à Oisterwijk du 27 au 29 Sept. 1913. — Quelques membres de notre Société ont fait une excursion dans les bois et les marais d'Oisterwijk, près de Bréda. Malgré le temps sec ils ont fourni une collection de 131 espèces, parmi lesquelles les plus intéressantes sont: Hydnum infundibulum, Amanita junquillea, Lactarius decipiens, Pleurotus acerinus, Cantharellus umbonatus et Cortinarius uraceus.

Dans cette brochure M. Meulemeester donne une rapport de cette excursion d'Oisterwijk, illustrée par des dessins magnifiques de M. B. Reith.

M. J. B. Bernink exprime sa joie à l'occasion de la publication du traité mycologique populaire, de Mlle C. Cool et M. H. A. A. v. d. Lek.

On a trouvé cette année quelques espèces intéressantes.

M. Dr. A. C. Oudemans à trouvé près d'Arnhem: Tremellodon gelatinosum (dessiné par Mlle H. de Pavord Smits).

M. L. v. Berk trouve près de Zeist: Hydnum erinaceum.

Fomes robustus jusqu'ici seulement constaté poussant sur le chêne, fut trouvé cette année plusieurs fois sur le saule épineux par M. v. d. Lek.

M. M. Dr. Meulenhoff et Meulemeester à Zwolle, ont trouvé cette année plusieurs espèces, nouvelles pour notre pays.

P
Biol
N
333602B
Author Nederlandsche Mycologische Vereeniging.
Title Mededeelingen: no 6 (May 1914)
NAME OF BORROWER.

University of Toronto
Library

DO NOT
REMOVE
THE
CARD
FROM
THIS
POCKET

Acme Library Card Pocket
LOWE-MARTIN CO. LIMITED